

Til Politikens debatredaktion.

Om at tage ansvar og for hvad!

Bjarne Kent Nielsen, lærer i Høje Taastrup, beretter i et indlæg i Politiken, den 1. december om "elevflugt" til privatskolerne. Det er korrekt, at andelen af privat- og friskoleelever på landsplan i dag er omkring de 15%. Men der er meget store forskelle på andelen fra kommune til kommune.

BKN efterlyser en undersøgelse af andelen af privatskoleelever efter de senere års skolelukninger. Det er der ingen problemer i. Tallene findes. Tilsvarende findes der tal, jf. nedenstående tabel, der klart dokumenterer, at så voldsom har udviklingen nu heller ikke været. Bemærk, at der også lukkes privatskoler. Og bemærk, at der i femårsperioden fra 2006 til 2011 kun (netto) er blevet 10 flere privat- og friskoler. Bemærk, at der i perioden 2008 – 2010, hvor der har været så meget snak om skolelukninger og elevflugt, er et konstant antal privatskoler på godt 500.

Tabel . Anmeldte og oprettede fri-/privatskoler¹

	Anmeldt	Oprettet	Antal skoler i alt	Lukninger
2006	6	3	499	7
2007	12	6	499	6
2008	28	10	509	0
2009	15	8	507	10
2010	25	7	509	5
2011	65			

Der er ingen grund til at skælde privatskolerne ud for, at forældrene udnytter deres grundlovssikrede ret til at finde et uddannelsesstilbud, der matcher deres holdninger til liv og skole. Der er tværtimod al mulig grund til at bakke op et samfund, der har det demokratiske overskud at sikre forældrene alternative skoletilbud. Oven i købet viser al "skoleforskning", at et sådant system generelt sikrer en bedre skole (for alle). Desuden er det sådan, at forskellige religiøse, politiske og pædagogiske minoriteter på den måde sikres et

frihedsrum. Det er demokrati, når det fungerer bedst. Der findes ikke alternative frie skoletilbud i diktaturstater – siger det i virkeligheden ikke alt.

Det er ikke forældrene, der lukker folkeskolerne. Det er de folkevalgte politikere, der fører kniven – oftest uden at være i en konstruktiv dialog med deres vælgere – forældrene. Det er ærgerligt! Men det er ikke privatskolernes skyld.

Bjarne Kent Nielsen problematiserer, at nogen af de flygtende elever vender tilbage til folkeskolen. Jeg ville klappe i hænderne i hans sted, og forholdet illustrerer på bedste vis, at samfundet har brug for både en stærk folkeskole og stærke holdningsskoler – privatskoler, og at skoleformerne har brug for hinanden. De private skoler giver således et markant bidrag til at løfte forskellige rimelige målsætninger for grundskoler – herunder den meget omtalte 95 %'s målsætning for elevernes videre uddannelsesforløb. Dertil kommer et markant større bidrag fra privatskolernes side mht. til såkaldte mønsterbrydere – succeshistorierne. Alligevel skal skolerne igen høre den sædvanlige sang om, at de ikke påtager sig et socialt ansvar.

BKN slutter af med, at folkeskolen mister ressourcer, når eleverne og deres forældre vælger den private skoler. Nu kan man jo stille mange regnestykker op om det forhold, men uanset metode er det helt oplagt, at de frie skoler faktisk bidrager til samfundsøkonomien – og hermed også til folkeskolen med et beløb i milliardklassen. Selv kommunalpolitikere fortaler sig om dette forhold indimellem.

De frie skoler tager et socialt ansvar – kort og godt. Samtidig ønsker vi de bedste forhold for den folkeskole, som engang med rette titulerede sig som verdens bedste. Vi har kæmpeudfordringer foran os. Folkeskolen og privatskolerne må sammen og hver for sig få ændret på det forhold, at vi med alarmerende hast nærmer os et helt uansvarligt uddannelsesniveau, hvor næste generation er dårlige uddannet end forældregenerationen. **Det** er social uansvarlighed!

Kurt Ernst, fmd. Danmarks Privatskoleforening.

Mobil tlf. 40290675

¹ Opgjort af Danmarks Privatskoleforening, nov. 10 i samarb. med UVM.